

УКРАЇНА
ЧЕРНІГІВСЬКА МІСЬКА РАДА
ДЕПУТАТ
Гусак Р.В.
ReginaH@ukr.net

28 № 05.12.2019р.

Міському голові
Атрошенку В.А.

Депутатський запит

Шановний Владиславе Анатолійовичу!

***Щодо необхідності переведення
на баланс міста будівлі***

До мене, як до депутата Чернігівської міської ради звернулися мешканці гуртожитку «Чернігівоблагрострою», який знаходиться за адресою проспект Перемоги, 6.205 з проханням допомогти розібратися в ситуації, що склалася.

Гуртожиток знаходиться у судовому процесі з керівництвом «Чернігівоблагрострой», суди всіх інстанцій (Чернігівський господарський, Київський північно-апеляційний господарський, Верховний Касаційний господарський суд), винесли рішення на користь мешканців, тобто переведення гуртожитку на баланс міста. Але представники «Чернігівоблагрострою» у незаконний спосіб не передають на баланс міста, та не обслуговують його належним чином.

Мешканці гуртожитку звертаються з проханням посприяти у вирішенні даного питання.

Документи додаються.

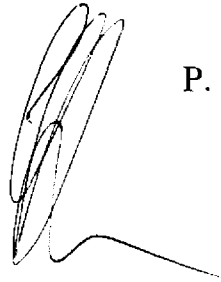
З огляду на зміст викладених обставин у цьому депутатському запиті та важливості вирішення даної проблеми, керуючись ст. 21, 22 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад»,

Прошу Вас:

1. Розглянути питання щодо переведення на баланс міста гуртожиток.

2. Про результати розгляду даного депутатського запиту прошу повідомити мене у порядку, визначеному у ст.22 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад».

З повагою,
депутат VII скликання ЧМР

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Р. В. Гусак

Депутата Чернівецької
міської ради Федора
Русак Р.В.
мешканця суртожівки
Чернівцедлястрої
проспект Перемоги
дву 805,
Глушко С.М.
093-96-483-74
Заєць Л.В.
097-721-69-71

Ма, мешканці суртожівки, знаходячись у
судовому процесі з керівництвом Чернівцедлястрої
судової. Просимо вас розібратися в ситуації, що
виникла; суди всіх інстанцій (Чернівцедлястрої
районної, Київської районно-адміністративної господарської
судової касаційної господарської суду і вищої
судової не просто мешканців, тоді перевірити
суртожівку на дане місце. Але представники
Чернівцедлястрої у незаконний спосіб не
передано суртожівку на дане місце, а не
відслідковують його належним чином.

Копію рішення Верховного касаційного суду ухвалено.

09.12.2019р.

А. 2

6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

Вчитель – дефектолог відповідає :

- 6.1 За невиконання або порушення даної інструкції.
- 6.2 За порушення Статуту та правил внутрішнього трудового розпорядку.
- 6.3 За життя та здоров'я ввірених йому дітей, за дотримання їхніх прав і свобод, визначених Законом України.
- 6.4 За застосування, у тому числі одноразове, методів виховання пов'язаних із фізичним чи психічним насиллям над особистістю дитини, а також скоєння іншого аморального вчинку, вчитель може бути звільнений з посади відповідно до трудового законодавства і Закону України " Про освіту ".
- 6.5 За розпиття алкогольних напоїв в стінах СНВК ш /с або явку на роботу в нетверезому стані.
- 6.6 За збереження закріпленого за ним майна.
- 6.7 За порушення норм і вимог охорони праці, техніки безпеки, протипожежної безпеки, санітарних норм і правил.
- 6.8 За санітарний стан групи.
- 6.9 За ведення документації.
- 6.10 За оформлення табеля відвідування.

7. ВЗАЄМОВІДНОСИНИ

Вчитель – дефектолог :

- 7.1 Працює за графіком складеним і затвердженим директором СНВК ш /с № 55.
- 7.2 Може змінювати графік роботи лише за погодженням з адміністрацією СНВК ш /с № 55.
- 7.3 Повідомляє адміністрацію СНВК ш / с № 55 про свою хворобу або іншу причину неявки на роботу.
- 7.4 Замінює у встановленому порядку тимчасово відсутнього вчителя – дефектолога, вихователя на умовах погодинної оплати.
- 7.5 Здійснює свої професійні завдання у тісному контакті з педагогічним колективом та батьками СНВК ш / с № 55.

02.04.05 Власівська Л.М.

01.09.06 Власівська Л.М.

03.04.07 Власівська Л.М.

02.04.08 Власівська Л.М.

02.09.09 Власівська Л.М.

Верховний
Суд

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

05 листопада 2019 року
м. Київ

Справа № 927/26/18

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду,
Багай Н. О. – головуєчого, Дроботової Т. Б., Зуєва В. А.,

за участю секретаря судового засідання: Мартинюк М. О.,

за участю представників:

прокурора – Оліфір А.В., Скрипка М.В.,

позивача 1 – не з'явився,

позивача 2 – не з'явився,

відповідача – Водолагін С.М.,

треті особи, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на
стороні позивача – Остапенко В.С., Заєць Л.В.,

третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні
відповідача – Водолагін С.М.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні касаційну скаргу Житлово-
комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації
агропромислового будівництва

на постанову Північного апеляційного господарського суду від 01.04.2019 (судді
Зубець Л. П., Мартюк А. І., Калатай Н. Ф.) і рішення Господарського суду
Чернігівської області від 29.03.2018 (суддя Федоренко Ю. В.) у справі

за позовом заступника прокурора Чернігівської області в інтересах держави в особі: 1) Регіонального відділення Фонду державного майна України по Чернігівській області, 2) Чернігівської міської ради

до Житлово-комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва,

за участю третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні позивача: 1) Остапенко Валентини Сергіївни, 2) Бортник Світлани Дмитрівни, 3) Заєць Лариси Валентинівни, 4) Комунального підприємства "Чернігівське тролейбусне управління",

за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача – Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва,

про спонукання вчинити певні дії,

ВСТАНОВИВ:

1. Короткий зміст позовних вимог

1.1. Заступник прокурора Чернігівської області (далі - Прокурор) в інтересах держави в особі Регіонального відділення Фонду державного майна України по Чернігівській області (далі – РВ ФДМ України по Чернігівській області) та Чернігівської міської ради звернувся до Житлово-комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва (далі – ЖКП Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва) з позовом про передачу у комунальну власність територіальної громади міста Чернігова в особі Чернігівської міської ради 1/2 гуртожитку державного житлового фонду розташованого у місті Чернігові на просп. Перемоги 205, а саме: приміщення підвалу: № № 2-4, 2-5, 2-6, 2-11, 2-12, 2-13, 2-14, 2-15, 2-20; першого поверху: № № 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10а, 11, 12, 13, 14, 14а, 14б, 15а, 16, 17, 18, 18а, III, IV, XIV, XV, XVI, XVII (9), XXI; другого поверху: (53), XXIII (54), XXIV, XXV (23), XXVI, XXVII, XXIX, XXX, XXXI (37), XXXII, XXXIII (38), XXXIV, XXXV, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46-1, 46-2, 46-3, 48, 49; третього поверху: № № XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XXXX, XXXI, XXXXII, XXXXIII, XXXXIV, XXXXV, XXXXVI, XXXXVII, XXXXVIII, XXXXIX, L, 50, 51, 52, 53-1, 53-3, 53-4, 55, 56-1, 57-2, 57-3, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66-1, 66-3, 66-4, 68-1, 68-3, 68-4, 70, 71, 72, 73-1, 73-3, 73-4, 75 (далі – спірні приміщення) разом з вбудованими та прибудованими нежитловими приміщеннями, зовнішніми та внутрішніми мережами електро-, тепло-, газо-, водопостачання та водовідведення, а також будівлями,

призначеними для їх обслуговування.

1.2. Позовна заява мотивована тим, що тривала бездіяльність відповідача щодо передачі державного майна – 1/2 частини гуртожитку, який був збудований за рахунок державних коштів, до комунальної власності міста Чернігова позбавляє розпорядника майна – РВ ФДМ України по Чернігівській області можливості вжити відповідні заходи з передачі цього майна у власність територіальної громади м. Чернігова та можливості Чернігівської міської ради надати цю частину мешканцям цієї частини гуртожитку на приватизацію житлових приміщень, гарантоване Законом України "Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків" в редакції від 04.09.2008, та Законом України "Про приватизацію державного житлового фонду".

2. Короткий зміст рішення суду першої інстанції

2.1. Рішенням Господарського суду Чернігівської області від 29.03.2018 позов задоволено частково, зокрема, прийнято рішення про передачу ЖКП Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва передачі у комунальну власність територіальної громади міста Чернігова в особу Чернігівської міської ради 1/2 гуртожитку державного житлового фонду, розташованого у місті Чернігові на просп. Перемоги, 205, а саме: приміщення підвалу: № № 2-4, 2-5, 2-6, 2-11, 2-12, 2-13, 2-14, 2-15, 2-20; першого поверху: № № 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10а, 11, 12, 13, 14, 14а, 14б, 15а, 16, 17, 18, 18а, III, IV, XIV, XV, XVI, XVII (9), XXI; другого поверху: (53), XXIII (54), XXIV, XXV (23), XXVI, XXVII, XXIX, XXX, XXXI (37), XXXII, XXXIII (38), XXXIV, XXXV, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46-1, 46-2, 46-3, 48, 49; третього поверху: № № XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XXXX, XXXI, XXXXII, XXXXIII, XXXXIV, XXXXV, XXXXVI, XXXXVII, XXXXVIII, XXXXIX, L, 50, 51, 52, 53-1, 53-3, 53-4, 55, 56-1, 57-1, 57-2, 57-3, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66-1, 66-3, 66-4, 68-1, 68-3, 68-4, 70, 71, 72, 73-1, 73-3, 73-4, 75 разом з вбудованими та прибудованими нежитловими приміщеннями, зовнішніми та внутрішніми мережами електро-, тепло-, газо- водопостачання та водовідведення; в іншій частині позову відмовлено.

2.2. Постановою Північного апеляційного господарського суду від 01.04.2019 апеляційну скаргу ЖКП Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва на рішення Господарського суду Чернігівської області від 29.03.2018 у справі №927/26/18 залишено без задоволення, рішення Господарського суду Чернігівської області від 29.03.2018 у справі №927/26/18 залишено без змін.

2.3. Суд апеляційної інстанції погодився з висновками суду першої інстанції про те, що відмова відповідача передати гуртожиток в комунальну власність не дає

змогу РВ ФДМ України по Чернігівській області здійснювати свої повноваження щодо реалізації прав держави як власника такого об'єкту, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням ним, у межах, визначених законодавством України, з метою задоволення державних потреб та забезпечення реалізації прав мешканців гуртожитків. Крім того, відмова відповідача від передачі гуртожитку у комунальну власність порушує права та інтереси членів територіальної громади міста в особі Чернігівської міської ради, якою прийнято рішення про програму передачі гуртожитків у власність територіальної громади міста та реалізації житлових прав мешканців гуртожитків.

З урахуванням викладеного, суд апеляційної інстанції дійшов висновку, що позовні вимоги прокурора в інтересах держави в особі позивачів в частині зобов'язання відповідача передати у комунальну власність 1/2 частину гуртожитку є законними, обґрунтованими, доведеними належними та допустимими доказами в розумінні статей 76-79 Господарського процесуального кодексу України та підлягають задоволенню.

3. Короткий зміст касаційної скарги та заперечень на неї

3.1. Не погодившись із рішенням Господарського суду Чернігівської області від 29.03.2018 у справі №927/26/18 та постановою Північного апеляційного господарського суду від 01.04.2019 ЖКП Чернігівської області «Ботаніко-агропромислового будівництва» звернулося до Касаційного господарського суду, у складі Верховного Суду з касаційною скаргою, в якій просить скасувати рішення Господарського суду Чернігівської області від 29.03.2018 у справі №927/26/18 та постанову Північного апеляційного господарського суду від 01.04.2019, прийняти нове рішення, яким закрити провадження у справі в частині позовних вимог прокурора в інтересах РВ ФДМ України по Чернігівській області, відмовити прокурору в задоволенні позову в інтересах Чернігівської міської ради про передачу в комунальну власність територіальної громади міста Чернігова в особі Чернігівської міської ради 1/2 гуртожитку державного житлового фонду, розташованого у місті Чернігові на просп. Перемоги, 205, а саме: приміщення підвалу: № 1-1, № 2-4, 2-5, 2-6, 2-11, 2-12, 2-13, 2-14, 2-15, 2-20 першого поверху: № 1-1, № 1, 2, 4, 5, 6, 7, 10а, 11, 12, 13, 14, 14а, 14б, 15а, 16, 17, 18, 18а, III, IV, XIV, XV, XVI, XVII (9), XXI; другого поверху: (53), XXIII (54), XXIV (55), (23), XXVI, XXVII, XXIX, XXX, XXXI (37), XXXII, XXXIII (38), XXXIV, XXXV, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46-1, 46-2, 46-3, 46-4, 47, 48, 49; третього поверху: № 1-1, № XXXVI, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XXXX, XXXXI, XXXXII, XXXXIII, XXXXIV, XXXXV, XXXXVI, XXXXVII, XXXXVIII, XXXXIX, L, 50, 51, 52, 53-1, 53-2, 53-3, 53-4, 55, 56-1, 57-2, 57-3, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66-1, 66-3, 66-4, 68-1, 68-3, 68-4

70, 71, 72, 73-1, 73-3, 73-4, 75 разом з вбудованими та прибудованими нежитловими приміщеннями, зовнішніми та внутрішніми мережами: електро-, тепло-, газо-, водопостачання та водовідведення, а також будовами призначеними для їх обслуговування, оскільки Чернігівська міська рада не набула права власності на спірне майно.

3.2. В обґрунтування касаційної скарги скаржник посилається на порушення судами норм матеріального та процесуального права, зокрема, статей 216, 267 Цивільного кодексу України та статей 11, 14, 46, 73, 76 80, 164, 166, 231, 237 Господарського процесуального кодексу. Зазначає, що судами не взято до уваги заяву відповідача про застосування позовної давності; доводи про відсутність доказів будівництва гуртожитку за рахунок коштів державного бюджету, доводи про зміну прокурором підстав позову та порушення прокурором строку надання доказів; відсутністю підстав для представництва прокурором інтересів держави; доводів про необхідність закриття справи в частині вимог заявлених прокурором з урахуванням рішень у справах № 927/555/13 та № 750/3510/15-ц

3.3. Прокуратурою Чернігівської області подано відзив на касаційну скаргу, в якому зазначено, що рішення Господарського суду Чернігівської області від 29.03.2018 у справі №927/26/18 та постанова Північного апеляційного господарського суду від 01.04.2019 є законними та обґрунтованими, тому касаційна скарга не підлягає задоволенню.

4. Обставини справи, встановлені судами

4.1. Судиами встановлено, що рішенням Виконавчого комітету Чернігівської міської ради № 606 від 14.12.1966 "Розгляд пропозиції управління головного архітектора міста в питаннях державного будівництва" виділено земельну ділянку будівельному тресту "Чернігівсільбуд" площею 3000 кв. м. в житловому масиві на Бобровиці, на вільній від забудови території, для будівництва гуртожитку на 400 місць замість раніше виділеної ділянки по вул. Дзержинського, № 8.

Листом від 04.04.1967 № 34690 Чернігівська обласна контора Державного банку СРСР повідомила трест "Чернігівсьільбуд", що через відсутність проєктно-технічної документації не оформлено фінансування в Держбанку зокрема на будівництво гуртожитку на 400 місць в м. Чернігові.

В жовтні 1967 між трестом "Чернігівсільбуд" та Чернігівським троллейбусним парком укладено договір, за яким трест "Чернігівсільбуд", як замовник будівництва гуртожиток на 400 місць кошторисною вартістю 318,92 тис. в т. Чернігівському районі Бобровиця", а Чернігівський троллейбусний парк передає тресту всю документацію і зобов'язується передати 50% кошторисної вартості в сумі 159,46

тр. на будівництво гуртожитку. По закінченню будівництва тролейбусний парк отримує 200 місць в будівлі гуртожитку.

Заступником Міністра Міністерства сільського будівництва УРСР в 1967 затверджено титульний список проектно-пошукових робіт по будівництві: на 1967 рік по Міністерству сільського будівництва УРСР до якого включено гуртожиток на 400 місць в м. Чернігові.

Заступником Міністра Міністерства сільського будівництва УРСР затверджено титульний список розпочатих в 1967 році будівництв по галузі житлове, які здійснюються за рахунок державних капітальних вкладень тресту "Чернігівсільбуд", в який включено гуртожиток на 400 місць в м. Чернігові.

Трестом "Чернігівсільбуд" складено та затверджено внутрішньобудівельні титульні списки форми №1 на 1967-1968 роки, які надаються кожен рік установі Будбанку СРСР, що здійснює фінансування, по Міністерству сільського будівництва УРСР на житлове будівництво, в який включено гуртожиток на 400 місць в м. Чернігові.

Заступником Міністра Міністерства сільського будівництва УРСР затверджено титульний список розпочатих в 1968-1969 роках будівництв по галузі житлове, які здійснюються за рахунок державних капітальних вкладень тресту "Чернігівсільбуд", в який включено гуртожиток на 400 місць в м. Чернігові.

Вказані докази, які надані прокурором в копіях, завірені належним чином директором Державного архіву Чернігівської області, суд визнав належними, допустимими, достовірними та достатніми доказами, що підтверджують будівництво спірного гуртожитку за рахунок державних капітальних вкладень.

Рішенням Виконавчого комітету Чернігівської міської ради №370 в д. 30.04.1967 затверджено акт державної комісії з прийняття в експлуатацію гуртожитку на 476 місць тресту "Чернігівсільбуд" на вул. Попудренко. В акті зазначено що забудівником є трест "Чернігівсільбуд" Міністерства сільського будівництва УРСР, будівництво розпочато в листопаді 1967.

4.3 Рішенням Господарського суду Чернігівської області від 17.11.2010 у справі № 18/33 (19/133 (2/126 (7/115 (15/116)) – 2/155)), яке набрало законної сили 14.03.2011, встановлено:

- Трест "Чернігівсільбуд" та Чернігівське обласне міжколгоспне об'єднання по будівництву (облміжколгоспбуд) реорганізовані в Чернігівське обласне кооперативно державне промислово будівельне об'єднання по агропромислому будівництву (об'єднання "Чернігівоблагробуд") за рішенням

Чернігівської обласної ради народних депутатів від 31.12.1985 № 444, рішенням господарств учасників від 22.03.1986 (протокол № 1), наказом Чернігівського облгагропрому від 15.04.1986 № 86;

- Наказом об'єднання "Чернігівоблагробуд" від 16.03.1987 № 78 про найменування та структурне підпорядкування житлово експлуатаційних організацій об'єднання "Чернігівоблагробуд" створено житлово комунальну контору, яка об'єднує житлово-експлуатаційну діляницю, житлово-експлуатаційну контору об'єднання "Чернігівоблагробуд" і гуртожитки, які знаходяться на балансі МПМК.

4.4. Рішенням Деснянського районного суду м. Чернігова від 02.02.2016 у справі №750/3510/15-ц про зобов'язання передати у комунальну власність частину гуртожитку на проспекті Перемоги, 205 в м. Чернігові, встановлено, що:

07.11.2011 мешканці гуртожитку звернулися з колективною заявою до начальника ЖКП корпорації "Чернігівоблагропромбуд" про передачу у комунальну власність громади м. Чернігова. 30.11.2011 ЖКП корпорації "Чернігівоблагропромбуд" надало Остапенко В.С. відповідь, в якій зазначено, що підприємство не заперечує проти передачі у комунальну власність громади м. Чернігова, орієнтовний термін передачі 2014 рік;

за ЖКП корпорації "Чернігівоблагропромбуд" не було зареєстровано право власності на частину гуртожитку до набрання чинності Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень".

20.12.2005 листом №01/338 Чернігівська обласна корпорація агропромислового будівництва "Чернігівоблагропромбуд" звернулася до чернігівського міського голови із проханням вирішення питання про передачу на баланс міста всього житлового фонду у зв'язку із складним матеріальним становищем, включаючи гуртожиток в м. Чернігові за адресою: м. Чернігів, вул. Перемоги, 205.

Вказаним рішенням у задоволенні позовних вимог заступника прокурора Чернігівської області в інтересах Бортник С.Д., Пінчук Н.Ф., Діденко Т.П. до Житлово-комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва відмовлено.

4.5. Ухвалою Деснянського районного суду м. Чернігова від 02.02.2016 у справі №750/3510/15-ц за позовом заступника прокурора Чернігівської області в інтересах Бортник С.Д., Пінчук Н.Ф., Діденко Т.П. до Житлово-комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва

трет особи. Чернігівська обласна корпорація агропромислового будівництва Остапенко В.С., Богословська Л.А., Аноп О.В. про зобов'язання передати у комунальну власність частину гуртожитку на проспекті Перемоги, 205 в м. Чернігові, провадження у справі в частині позовних вимог заступника прокурора Чернігівської області в інтересах Чернігівської міської ради до Житлово-комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва про зобов'язання вчинити певні дії закрито.

Рішенням Апеляційного суду Чернігівської області від 22.03.2016 у справі №750/3510/15-ц апеляційну скаргу заступника прокурора Чернігівської області задоволено частково. Рішення Деснянського райсуду м. Чернігова від 02.02.2016 змінено. Виключено з мотивувальної частини вказаного рішення абзаци другий і п'ятий на сторінці рішення 8 (Аркуш справи 124 том 3). В іншій частині рішення залишено без змін.

Ухвалою Апеляційного суду Чернігівської області від 22.03.2016 у справі №750/3510/15-ц апеляційну скаргу заступника прокурора Чернігівської області відхилено. Ухвалу Деснянського райсуду м. Чернігова від 02.02.2016 залишено без змін.

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 14.06.2017 касаційну скаргу Діденко Т.П. відхилено. Рішення Деснянського райсуду м. Чернігова від 02.02.2016 у незмінній апеляційним судом частині, та рішення апеляційного суду Чернігівської області від 22.03.2016 залишено без змін. В ухвалі, зокрема, зазначено, що цей спір між Чернігівською міською радою та Житлово-комунальним підприємством Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва має вирішуватись в порядку господарського судочинства.

4.6. Наказом об'єднання "Чернігівоблагробуд" від 16.03.1987 №78 створено Житлово-комунальну контору, яка об'єднує: житлово-експлуатаційну ділянку житлово-експлуатаційну контору об'єднання "Чернігівоблагробуд" і гуртожитки, що знаходяться на балансі МПМК.

Актом приймання-передачі від 18.03.1987 відповідно до наказу об'єднання "Чернігівоблагробуд" № 78 від 16.03.1987 до переліку будівель, які передаються Житлово-комунальній конторі об'єднання "Чернігівоблагробуд" включено спірний гуртожиток у складі: половини першого поверху, другого і третього поверхів, підвального приміщення з їдальнею.

4.7. Рішенням виконкому Деснянської районної ради народних депутатів від 26.01.1987 № 37 зареєстровано Положення про Житлово-комунальну контору.

кооперативно державного об'єднання "Чернігівоблагробуд" Укراгробуду.

4.8. Рішенням Виконавчого комітету Чернігівської міської ради від 01.11.1978 № 497 до складу проспекту Жовтневої революції м. Чернігова включено частину вул. Попудренко.

4.9. Відповідно до рішення Виконкому Чернігівської міської ради від 15.12.1997 № 290 Житлово-комунальній конторі об'єднання "Чернігівоблагробуд" видано державний акт на право постійного користування землею, у тому числі і на проспекті Жовтневої революції, 205.

4.10. Рішенням Чернігівської міської ради від 07.06.2001 проспект Жовтневої революції перейменовано на проспект Перемоги.

4.11. Згідно зі статутом Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва, затвердженого рішенням загальних зборів засновників сільськогосподарських підприємств Чернігівської області від 26.03.1997 (протокол № 1), її створено відповідно до Законів України "Про підприємства в Україні", "Про власність", "Про колективне сільськогосподарське підприємство" шляхом реорганізації об'єднання "Чернігівоблагробуд".

Витягом з протоколу № 1 загальних зборів уповноважених представників засновників і учасників Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва від 28.04.1999 підтверджується створення Житлово комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва шляхом реорганізації житлово-комунальної контори Чернігівського обласного об'єднання по агропромислому будівництву "Чернігівоблгосбуд" затверджено статут підприємства.

Згідно з пунктами 1.1, 1.2, 1.4 статуту Житлово комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва переєстрованого розпорядженням Чернігівського міського голови від 22.07.1999 № 335-р, ЖКП створено шляхом реорганізації житлово комунальної контори Чернігівського обласного об'єднання по агропромислому будівництву "Чернігівоблагропромбуд" і є її правонаступником. ЖКП засновано на майні, що є власністю Корпорації "Чернігівоблагропромбуд" (засновника).

Відповідно до пунктів 3.1 3.4 статуту ЖКП, майно підприємства складається з основних фондів та оборотних коштів, а також інші цінності, вартість яких відображається в самостійному балансі підприємства. Засновник наділяє підприємство статутним фондом у вигляді майна та грошових коштів. Розмір статутного фонду становить: основних фондів 16281 тис. грн., оборотних коштів 25 тис. грн. Джерелом формування майна підприємства є, зокрема, грошові та

майнові внески засновника. Підприємство має право за згодою з засновником продавати і передавати іншим підприємствам, організаціям і установам, обмінювати, здавати в оренду, надавати в тимчасове користування або в позику споруди, устаткування, транспортні засоби, інвентар та інші матеріальні цінності, а також списувати їх з балансу в установленому порядку.

4.12. Між тролейбусним управлінням та об'єднанням "Чернігівоблгортранс" 01.08.2001 укладено договір про спільне володіння та дольову участь в утриманні гуртожитку на пр. Перемоги, 205 в м. Чернігові, який набирає чинності з 01.08.2001 і діє в частині спільного володіння постійно до зміни власника.

4.13. Корпорація "Чернігівоблагропромбуд" 20.12.2005 року звернулася до голови міської ради з проханням розглянути питання відносно безоплатної передачі в комунальну власність житлового фонду, який знаходиться на балансі ЖКП, в тому числі гуртожитку на пр. Перемоги, 2015. (листом від 20.12.2005 № 01/338).

4.14. Рішенням VII сесії Чернігівської міської ради V скликання від 31.08.2006 "Про передачу в комунальну власність територіальної громади міста Чернігова житлового фонду та об'єктів соціальної інфраструктури" надано згоду на безоплатну передачу відомчого та державного житлового фонду, разом з обладнаннями та прибудованими нежитловими приміщеннями: зовнішніми мережами електро-, тепло-, газо-, водопостачання, а також будівлями, призначеними для обслуговування цього фонду, зокрема, п'ятиповерхового 66-квартирного гуртожитку на проспекті Перемоги, 205 спільного з Комунальним підприємством "Чернігівське тролейбусне управління".

4.15. Рішенням Виконавчого комітету Чернігівської міської ради №311 від 20.11.2006 "Про оформлення права власності на об'єкти нерухомості, відновлення правовстановлювальних документів, заміну ідеальних частин між співвласниками в загальному користуванні житловими будинками" доручено Чернігівському міжміському бюро технічної інвентаризації оформити свідоцтво про право власності на підставі проведеної інвентаризації, зокрема, Житлово-комунальному підприємству Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва на підвальне нежитлове приміщення колишньої ідеальної по проспекту Перемоги, 205.

4.15. Між ЖКП Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва (Продавець) та Покупцями – Чижевською О.В., Ільїним Ю.В. укладено 08.12.2016 договір купівлі-продажу підвального нежитлового приміщення колишньої ідеальної загальною площею 430,3 кв. м. на проспекті Перемоги, 205. Договір посвідчено 08.12.2016 приватним нотаріусом Чернігівського міського нотаріального округу,

Красногором О.В.

Витягом про реєстрацію права власності на нерухоме майно Чернівецького міжміського бюро технічної інвентаризації підтверджується, що нежитлові приміщення на проспекті Перемоги, 205 у м. Чернігові належить на прав приватної власності Ільїну Ю.В. – 1/3 частки, Чижевській О.В. – 2/3 частки на підставі договору купівлі-продажу від 08.12.2006.

При розгляді справи судом встановлено, що нежитлові приміщення, власниками яких є фізичні особи Ільїн Ю.В. та Чижевська О.В. не є предметом спору.

4.16. 27.03.2007 відповідач звернувся до Чернігівського міського голови з клопотанням про відміну рішення Чернігівської міської ради від 31.08.2006 "Про передачу у комунальну власність територіальної громади м. Чернігова житлового фонду та соціальної інфраструктури" в частині передачі 22 житлових будинків, що є власністю ЖКП корпорації "Чернігівоблагропромбуд".

Деснянська районна рада у м. Чернігові зобов'язала відповідача надати інформацію щодо гуртожитку на проспекті Перемоги, 205 (1/2 частина) яка потрібна для виконання доручення Президента України щодо забезпечення конституційних прав на житло громадян, які проживають у гуртожитках. (Лист від 14.03.2013 №6-12/276).

Відповідач повідомив Деснянську районну раду у м. Чернігові про те, що згідно з законом гуртожитки, які було включено до статутних капіталів товариств створених у процесі приватизації (корпоратизації) передаються у власність територіальної громади за умови попередньої повної компенсації вартості гуртожитку. Просив повідомити про розмір суми компенсації. (Лист від 15.03.2013 № 53).

4.17. Регіональне відділення Фонду державного майна України по Чернівецькій області надіслало 24.04.2013 на ім'я Чернігівського міського голови звернення № 05-6-01533 щодо гуртожитку на проспекті Перемоги, 205 в м. Чернігові, в якому просило розпочати роботу щодо прийняття об'єкту державного житлового фонду – гуртожитку на проспекті Перемоги, 205 до комунальної власності територіальної громади міста Чернігова.

4.18. Деснянська районна рада у м. Чернігові повідомила відповідача, що порядок визначення розміру компенсації вартості гуртожитків, які включені до статутних капіталів товариств, утворених в процесі приватизації (корпоратизації) визначений постановою КМУ від 30.10.2013 №859. Просила надати відповідь на поставлені питання з протоколу засідання КМУ від 30.10.2013. (Лист від 29.11.2013 №6-12/1263).

Відповідач повідомив Деснянську районну раду у м. Чернігові, що гуртожиток на проспекті Перемоги, 205 перебуває у його статутному капіталі, правомірність передавання гуртожитку у власність ЖКП підтверджена рішеннями судів, оскільки під час розгляду судових справ позивачами не була доведена належність гуртожитків державі (лист № 208 від 04.12.2013).

419. Рішенням 36 сесії 6 скликання Чернігівської міської ради від 30.12.2013 "Про Програму передачі гуртожитків у власність територіальної громади м. Чернігова та реалізації житлових прав мешканців гуртожитків на 2014-2015 роки" затверджено Програму передачі гуртожитків у власність територіальної громади м. Чернігова та реалізації житлових прав мешканців гуртожитків на 2014-2015 роки.

Додатком 1 до вказаної програми є перелік гуртожитків, які підлягають передачі у власність територіальної громади м. Чернігова у 2014-2015 роках, у якій включено 2 під'їзд гуртожитку на проспекті Перемоги, 205 приватної форми власності.

01.04.2015 представниками ЖКП корпорації "Чернігівоблагропромбуд" та КП "Чернігівське тролейбусне управління складено акт про інвентаризацію будівлі, приміщення на проспекті Перемоги, 205 в м. Чернігові та складено акт розподілу нерухомого майна за яким відповідачу розподілено приміщення у підвалі, першого, другого та третього поверхів. Деталі наведено в додатку 1, акт

Розпорядженням Чернігівської міської ради від 08.05.2014 № 75-01 створено комісію з питань приймання житлового фонду у комунальну власність територіальної громади м. Чернігова. До складу комісії включено зокрема, і представників підприємств, установ, організацій, які передають об'єкти житлового фонду.

Такі ж комісії створені і розпорядженнями Чернігівської міської ради від 24.02.2015 №37-р, від 30.06.2016 №212-р, від 09.02.2017 №37-р.

Фонд комунального майна Чернігівської міської ради звернувся до відповідача з пропозицією надати кандидатуру представника до складу комісії з обстеження спірного гуртожитку та надати дозвіл на таке обстеження (лист від 03.11.2017 №7-4/1516). Відповіді на вказаний лист відповідачем не було надано.

Фонд комунального майна Чернігівської міської ради повідомив прокурора Чернігівської області про те, що відповідач відмовився надавати своїх представників до складу комісії з питань приймання об'єктів житлового фонду. (лист від 14.11.2017 №7-4/1580).

4.20 Спір виник через ухилення відповідача від виконання вимог Фонду комунального майна Чернігівської міської ради про передачу у комунальну власність спірного гуртожитку державного житлового фонду.

5. Позиція Верховного Суду

5.1 Заслухавши суддю-доповідача, представників учасників справи, дослідивши доводи, наведені у касаційних скаргах та запереченнях на них, перевіrivши матеріали справи щодо правильності застосування судами норм матеріального і процесуального права, колегія суддів вважає, що касаційна скарга не підлягає задоволенню з таких підстав.

5.2 Предметом позову є вимоги позивачів до відповідача про передачу в комунальну власність спірний гуртожиток державного житлового фонду. Правовими підставами позову є Закон України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності", Закон України "Про управління об'єктами державної власності", Закон України "Про місцеве самоврядування в Україні".

5.3 Відповідно до статті 7 Закону України "Про управління об'єктами державної власності" Фонд державного майна України відповідно до закону, який він приймає рішення про подальше використання державного майна, яке не увійшло до статутних фондів господарських організацій, але перебуває на їх балансі.

Згідно зі статтею 3 Закону України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності" ініціатива щодо передачі об'єктів права державної власності може виходити, зокрема, від органів, уповноважених управляти державним майном.

Частиною 1 статті 4 цього Закону визначено, що передача об'єкта з державної в комунальну власність здійснюється, зокрема, за рішенням органів, уповноважених управляти державним майном, самоврядних організацій - щодо об'єктів, визначених в абзаці шостому частини першої статті 2 цього Закону. Передача об'єктів з державної у комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах здійснюється за наявності згоди відповідних сільських, селищних, міських, районних у містах рад, якщо інше не передбачено законом, а у спільну власність територіальних громад сіл, селищ, міст - за наявності згоди районних або обласних рад, якщо інше не передбачено законом (частина 2 статті 4 Закону).

5.4. Судами встановлено, що спірний об'єкт нерухомості з часу введення його в експлуатацію належав до державної, а не колгоспно-кооперативної форми власності та був збудований за рахунок державних капітальних вкладень

Спільний об'єкт нерухомості (гуртожиток) був переданий на баланс житлово-комунальної контори для забезпечення схоронності житлового фонду належного використання. З часу реорганізації житлово-комунальної контори на час розгляду справи будівля гуртожитку перебуває на балансі відповідної, проте, як зазначено судом, знаходження майна на балансі підприємства не підтверджує права власності на це майно.

Пунктом 1.4 Положення про управління державним майном, затвердженого наказом Фонду державного майна України та Міністерства економіки України від 19.05.1999 № 908/68, серед способів управління державним майном зокрема, визначено передачу майна у комунальну власність у порядку передбаченому Законом України "Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності", за змістом статей 2, 4, 4-1 якого нерухоме майно, житловий фонд та інші об'єкти соціальної інфраструктури, які не увійшли до статутних фондів господарських товариств, створених у процесі приватизації, передаються до комунальної власності відповідних територіальних громад за рішенням органів, уповноважених управляти державним майном, самоврядних організацій за наявності згоди відповідних сільських, селищних, міських, районних у містах рад, якщо інше не передбачено законом.

Згідно з частиною 5 статті 60 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" органи місцевого самоврядування від Чернігівської міської ради територіальних громад відповідно до закону здійснюють правочини щодо володіння, користування та розпорядження об'єктами права комунальної власності, в тому числі виконують усі майнові операції, можуть передавати об'єкти права комунальної власності у постійне або тимчасове користування юридичним та фізичним особам, здавати їх в оренду, продавати і купувати використовувати як заставу, вирішувати питання їхнього відчуження, визначати в угодах та договорах умови використання та фінансування об'єктів, що приватизуються та передаються у користування і оренду.

5.5. Задовольняючи позовні вимоги, суди попередніх інстанцій з урахуванням установлених конкретних обставин справи та викладених положень закону виходили із того, що рішенням Чернігівської міської ради надано згоду на передачу у комунальну власність відомчого та державного житлового фонду зокрема спірного гуртожитку, зазначене рішення у встановленому порядку не скасоване та є чинним.

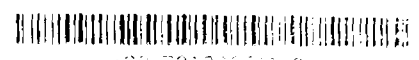
За змістом статей 76 - 79 Господарського процесуального кодексу України належними є докази, на підставі яких можна встановити обставини, як входить до предмета доказування. Питання про достатність доказів для встановлення обставин, що мають значення для справи суд вирішує відповідно до своєї

внутрішнього переконання.

Відповідно до частини 1 статті 73 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" акти ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної в місті ради, виконавчого комітету сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, прийняті в межах наданих їм повноважень є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.

5.6. Таким чином, дослідивши наявні у матеріалах справи докази, якими встановлено обставини створення та передання спірного майна, рішення судів у справах № 927/555/13, № 750/3510/15-ц, №18/33 (19/133 (2/126 (7/115 (15/116))), № 927/188/18, якими встановлено обставини реорганізації Товариства "Чернігівсільбуд" та Чернігівського обласного міжколгоспного об'єднання будівництва (облміжколгоспбуд) в об'єднання "Чернігівоблагросб, до створення Житлово комунальної контори; направлення листа 20.12.2005 № 01/116 Чернігівською обласною корпорацією агропромислового будівництва "Чернігівоблагропромбуд" до Чернігівського міського голови із проханням вирішення питання про передачу на баланс міста всього житлового фонду в тому числі і спірного гуртожитку; відсутність у відповідача документів, які би засвідчували право власності на спірний гуртожиток; враховуючи прийняття рішення Чернігівською міською радою від 31.08.2006 про надання згоди на безоплатну передачу гуртожитку у комунальну власність територіальної громади м. Чернігова, надання згоди Регіональним відділенням Фонду державного майна України по Чернігівській області, як органу, який уповноважений управляти державним майном, на передачу гуртожитку територіальній громаді; урахувавши те, що рішення органів місцевого самоврядування є обов'язковими до виконання на відповідній території, суд дійшов правильного висновку, що невиконання зазначених рішень порушує права позивачів та мешканців гуртожитку в м. Чернігові на проспекті Перемоги: 205.

5.7. Щодо аргументів скаржника про незастосування судом до вимог прокурорського строку позовної давності та у зв'язку з цим порушення статей 256, 257 Цивільного кодексу України, судами встановлено, що про порушення своїх прав Чернігівська міська рада дізналася 01.01.2016, зі впливом строку, визначеного рішенням Чернігівської міської ради від 30.12.2013 "Про Програму передачі гуртожитків у власність територіальної громади м. Чернігова та реалізації житлових прав мешканців гуртожитків на 2014 – 2015 роки" (у

додатку №1 до вказаної програми визначено, що спірний гуртожиток підлягає передачі у комунальну власність у 2014-2015 роках).

Отже, з урахуванням частини 1 статті 254, статті 257 Цивільного кодексу України та установлення міською радою строку для передачі спірної частини гуртожитка у комунальну власність, трирічний строк позовної давності міг би сплинути 31.12.2018, а оскільки позов подано 02.01.2018, то відповідно підстав для задоволення вказаної заяви не було.

58. Відхиляються судом доводи скаржника про порушення судами частини 4 статті 46 Господарського процесуального кодексу України, обґрунтовані прийняттям судами до уваги зміною прокурором підстав позову з огляду на таке:

У відзиві від 18.01.2018 № 01/01 відповідачем вказано на відсутність підстав для застосування до спірних правовідносин Закону України "Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків". У відповіді на відзив прокурором спростовано ці доводи, при цьому підстави позову (обставини, на яких ґрунтується вимога позивача – рішення міської ради від 31.08.2006 "Про передачу у комунальну власність територіальної громади міста Чернігова житлового фонду та об'єктів соціальної інфраструктури") доповнено новими підставами: а саме додано рішення Чернігівської міської ради від 31.01.2017 "Про Програму передачі гуртожитків у власність територіальної громади міста Чернігова та реалізації житлових прав мешканців гуртожитків на 2014 – 2016 роки" з додатком № 1. Зазначеним рішенням констатована необхідність передання спірної частини гуртожитку у комунальну власність територіальної громади міста Чернігова, яка має здійснюватися на виконання Загальнодержавної програми, прийнятої на виконання положень Закону України "Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків".

59. Отже, додаткове посилання на інші норми матеріального права не вважається зміною підстав позову, як і не вважаються зміною підстав позову доповнення його новими обставинами при збереженні первісних обставин та зміна посилань на норми матеріального та процесуального права.

Аналогічна правова позиція викладена у постановках Верховного Суду від 16.03.2018 у справі № 916/1764/17 та від 26.03.2019 у справі № 922/1173/18.

Згідно Касаційний господарський суд з огляду на межі повноважень, зазначені в частин 2, 3 ст. 300 ГПК України, відхиляє доводи скарги на ці рішення, не приймаючи до уваги доводів про відсутність доказів будівництва споруди, зокладка за рахунок державного бюджету, оскільки ці доводи спростовані встановлення обставин, вже встановлених судами, та переоцінки оцінених ними

доказів у справі. Водночас, Верховний Суд відзначає, що зі змісту тексту судових рішень вбачається, що судами вказані факти досліджувались та встановлювались.

5.11. Доводи щодо відсутності підстав для представництва прокурором інтересів держави відхиляються в цьому випадку з огляду на таке.

Згідно зі статтею 1 Закону України "Про прокуратуру" прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому цим Законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту, зокрема, загальних інтересів суспільства та держави.

У випадках, визначених Законом, на прокуратуру покладається функція з представництва інтересів громадянина або держави в суді (пункт 2 частини першої статті 2 Закону).

Відповідно до пункту 2 Рекомендації Rec (2012) 11 Комітету Міністрів Ради Європи державам-учасникам "Про роль публічних обвинувачів поза системою кримінальної юстиції", прийнятої 19 вересня 2012 року на 1151-му засіданні заступників міністрів, якщо національна правова система надає публічним обвинувачам певні обов'язки та повноваження поза системою кримінальної юстиції, їх місія полягає в тому, щоби представляти загальні або публічні інтереси, захищати права людини й основоположні свободи та забезпечувати верховенство права.

Європейський суд з прав людини звертав увагу на те, що сторонами цивільного провадження є позивач і відповідач. Підтримка, що надається прокуратурою одній зі сторін, може бути виправдана за певних обставин, наприклад, при захисті інтересів незахищених категорій громадян (дітей, осіб з обмеженими можливостями та інших категорій), які, ймовірно, не в змозі самостійно захищати свої інтереси, або в тих випадках, коли відповідним правопорушенням зачіпаються інтереси великої кількості громадян, або у випадках, коли потрібно захистити інтереси держави (див. *mutatis mutandis* рішення від 15 січня 2010 року у справі «Менчинська проти Росії» (*Menchinskaya v. Russia*), заява 14 42454/02, пункт 35).

Згідно зі статтею 23 Закону України "Про прокуратуру" представництво прокурором інтересів громадянина або держави в суді полягає у здійсненні процесуальних та інших дій, спрямованих на захист інтересів громадянина або держави, у випадках та порядку, встановлених законом. Прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснюється належним чином здійснює орган державної влади, орган місцевої

самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу. Наявність підстав для представництва має бути обґрунтована позивачем у суді.

5.12. Обґрунтовуючи позов, прокурор посилався на те, що спірний гуртожиток побудовано за рахунок бюджетних коштів, відповідач є балансоутримувачем вказаного гуртожитку, тому гуртожиток відповідно до чинного законодавства підлягає передачі у комунальну власність територіальної громади. У зв'язку з ухиленням відповідача від передачі у комунальну власність державного житлового фонду та невжиттям позивачами судового захисту інтересів держави та територіальної громади, позов подається прокурором.

5.13. Як встановлено судами, у цьому випадку необхідність захисту інтересів держави прокурором полягає у необхідності захисту й інтересів громадян, які проживають у спірному гуртожитку, та внаслідок бездіяльності позивачів та відповідача позбавлені можливості на реалізацію конституційного права на приватизацію житла, відновлення законності та справедливої рівноваги між інтересами територіальної громади й відповідача, повернення спірної частини гуртожитку у комунальну власність та відновлення порушеного порядку розпорядження об'єктами нерухомості комунальної власності, дотримання принципу правової визначеності, що відповідає принципу, закріпленому у Конституції України, за яким права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність (стаття 3). Органи місцевого самоврядування є відповідальними за свою діяльність перед юридичними і фізичними особами (стаття 74 Конституції України "Про місцеве самоврядування в Україні").

5.14. Інші доводи скаржника стосуються з'ясування обставин, вже встановлених судами попередніх інстанцій, та переоцінки вже оцінених ними доказів, оскільки це виходить за межі повноважень суду касаційної інстанції згідно з положеннями частини 2 статті 300 Господарського процесуального кодексу України.

6. Висновки Верховного суду

6.1. Відповідно до статті 236 Господарського процесуального кодексу України судові рішення повинні ґрунтуватися на засадах верховенства права, бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Судове рішення має відповідати завданню господарського судочинства, визначеному цим Кодексом. Обґрунтованим є рішення, ухвалене на підставі повної всебічної

з'ясованих обставин, на які сторони посилаються як на підставу своїх висловів заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні, з наданням оцінки всім аргументам учасників справи.

6.2 Частиною 2 статті 287 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Згідно зі статтею 300 цього Кодексу, переглядаючи у касаційному порядку судові рішення, суд касаційної інстанції в межах доводів та вимог касаційної скарги та на підставі встановлених фактичних обставин справи перевіряє правильність застосування судом першої чи апеляційної інстанції норм матеріального і процесуального права. Суд касаційної інстанції не має права встановлювати або вважати доведеними обставини, що не були встановлені у рішенні або постанові суду чи відхилені ним, вирішувати питання про достовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими, збирати чи приймати до розгляду нові докази або додатково перевіряти докази.

6.3. За змістом пункту 1 частини 1 статті 308 Господарського процесуального кодексу України суд касаційної інстанції за результатами розгляду касаційної скарги має право залишити судові рішення суду апеляційної інстанції без змін та обсягу, без задоволення.

6.4 Відповідно до частини 1 статті 309 цього Кодексу суд касаційної інстанції залишає касаційну скаргу без задоволення, а судові рішення – без змін, якщо визнає, що рішення ухвалено з додержанням норм матеріального і процесуального права.

6.5. З урахуванням меж перегляду справи в касаційній інстанції колегія суддів вважає, що рішення місцевого суду та постанова апеляційної інстанції у справі прийняті із додержанням норм матеріального і процесуального права, тому підстав для їх скасування не вбачається.

6.6. Доводи, викладені у касаційній скарзі, про порушення і неправильне застосування судами першої та апеляційної інстанції норм матеріального та процесуального права при прийнятті оскаржуваної постанови, не отримали підтвердження, не спростовують обставин, на які посилався суд першої та апеляційної інстанції, ґрунтуються на переоцінці доказів, зібраних у справі, що за змістом статті 300 Господарського процесуального кодексу України не належить до повноважень суду касаційної інстанції, у зв'язку з чим підстави для зміни чи скасування оскарженої у справі рішення місцевого суду та постанови

суду апеляційної інстанції немає.

7. Розподіл судових витрат

7.1. Оскільки суд касаційної інстанції не змінює та не ухвалює нового рішення, розподіл судових витрат судом касаційної інстанції не здійснюється (частина 14 статті 129 Господарського процесуального кодексу України).

Керуючись статтями 300, 301, 308, 309, 314, 315, 317 Господарського процесуального кодексу України, Верховний Суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Касаційну скаргу Житлово-комунального підприємства Чернігівської обласної корпорації агропромислового будівництва залишити без задоволення.
2. Постанову Північного апеляційного господарського суду від 07.04.2018, рішення Господарського суду Чернігівської області від 29.03.2018 у справі № 927/26/18 залишити без змін.

Постанова набирає законної сили з моменту її прийняття, є остаточною і оскарженню не підлягає.

Головуючий

Н. О. Багай

Судді

Т. Б. Дроботова

В. А. Зыев

free gift

